

Publicerad 2008-02-23 10:19 av Anders P

gammal vistext

En Vandringsman

en vandringsman kom här förbi
med ränsel på sin rygg
med hälsningar från fjärran land
till hemmets härd så trygg

han sjöng uppå en sällsam sång
från sina vandringsår
en sång ifrån vår gamla jord
där krig och ofärd rår

ja människan är människa
i syd och här i nord
och fred och frihet, var mans dröm,
så löd den sångens ord

men folk i alla världens hörn
får slåss för sina liv
mot dom som vaktar makt och guld
med snåla perspektiv.

och jag satt här i stugan min
med vänner kring mitt bord.
vi lyssnade som tända ljus,
så visa var hans ord

min dag är fylld av nära ting,
min tanke likaså
och jorden lär mig varje år
att skörda och att så

man glömmer lätt sin dröm i stort
för vardagen i smått
en sång ifrån en vandringsman
det gör mitt sinne gott

drick ur ditt glas du vandringsman,
låt maten smaka väl.

du gäldar med din vandringssång,
jag tar den till min själ.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anders P med Poeter.se id #1439 innehar upphovsrätten